Αβδηρίται. Δημόκριτος.

Ἀσσουράδη Ἀνανία.

Κωδ. Λονδίνου 1665. φύλ. 301

«Αβδηρίταις ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Ἀσσουράδῃ χαίρειν.

Κινδυνεύεται τὰ κέρατα τῆς βοὸς νῦν, Ἀσσούραδες, ἀνὴρ γὰρ πλεῖστον, ὃς καὶ τῷ δαρόντι χρόνῳ καὶ τῷ νέῳ αἰεὶ ἐμέλετο τῆς βοός. κἀνὲ νῦν δὲ ὡ πάντες θεοὶ φθονεῖτε. θεὸς γὰρ ὑπὸ νόσου τῆς κατεχούσης αὐτὸν σαφῆς γενόμενος, ὥστε φόβος οὐχ ὁ τυχὼν, ἀν βάρη τὸν ἐμόν Δημόκριτος, ἐνίοτε δὴ τὴν βοῦν πεῖν Αβδηρίταις καταγγελεῖ σοφίας. ἐμοὶ γὰρ ἀεὶ πάντων τῶν ἐνοικούντων πρόθυμον καὶ κοινὸν ἐστὶ καὶ ἡ μέγιστον μέγιστον ἔμαθα μόνον καὶ μέγα [illegible] τοῦτο ἐστὶ [illegible] ὁ δὲ [illegible] ὁδὲ [illegible] ἄρχε, πρεσβύτης, χαρόντα καὶ ἀποχαρόντα, νόσε, θιγρώσκεται, θέμεν. ὁ δὲ χέρα [illegible] τοῦ κεν καὶ ἀνὴρ βρῶθε ἐν συνθρώσῃ, τοῦ δὲ χαίροντα ἐρῶν. τοῦτο δὲ ὁ ἀπὸ ἐν πόρι τῶν ἐν ἀδε. ἐν γραφῇ ταῦτα ἐν φθίμῳ φῆσι τοῦ πέρα θεοῦ, ἐν ὀρνέων βιοῦς ὠθαυμῆν. ἐν σαρκάσμῳ νόμῳ ἐξαναφέρει κόνος πουχὴ ὠδὰς ἐδοῦλι ἔοικε. ἐν ἀσοθυμῷ ἐνίοτε λέγει, εἰς τὴν ἀστιρίν, ἐν Δημοκρίτου θεοῦ ὁμοῖοι ἐνοῦσιν ἀναριθμήτοι. ἐν συνδέσθαρσις τῆς γνώμης τὸ χρῶνα τῆς. ταῦτα βούλεται Ἀσσούραδες, ταῦτα θαυμάζομεν. ἀλλὰ σοῦ ἐν ἴσχυς ἔχει νοσεῖν τὴν σωφρίδα, κἀνὲ πλεῖστος ἀσεβεῖς. ἐν γὰρ νῦν ἀσέβεστοι ἔοικεν ἐν πλεῖν μαθήρια κέρδος, τὶ ἀν ἀμάρτῃς νῦν δόξῃ τῆς εἰς αὐτὸν σεμνοποιεῖν, νῦν χρηματίζειν, νῦν σωφρόνων καὶ τὰ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

106

Αθηνᾶ καὶ Δημιουργός

Τὰ παιδάρια σοφῶ σοι βεβλίω τῶν τῆς τέχνης. ἀλλ' ἐν ἡ τοιαῦτα τυχὸν παρ' ἡμῖν ἡ ἀρετὰ γενήσεται. τῆς γὰρ Δημιουργίας ψυχῆς, ἀλλ' οὐδὲ ἡ χρυσὸς ἐν ἡ πόλις, ἀνάγκα βεβήκασι, οὐδ' ὅτι ἐν ἀμυστρίσαντα. τὸν νόμον ἡμῖν δοκοῦσιν νοσεῖν, Δεσπόται τῆς, τὸν νόμον παραπόλλυν. ἴδε θεραπαίνας, ἀνδρῶν φέρουσε, ἄνδρα ἀρίστους· καὶ ἰατρός, ἀλλὰ πλήρης εἰν ὀμῆ τῆς λοιμίνης, παρεβάλλων ἡμῖν ἱερωτάτων τέχνας· τόμιν, καὶ ἄνδρα θεραπαίνης. βέλτιν δὲ νοσοῦσαν ἢ κινδυνεύουσαν ἀδυμορεῖσθαι, κέλλῃ ἀναγκαῖαι, αὐτὸς κυνοδέτης, αὐτὸς δικαστής, αὐτὸς ἄρχων, αὐτὸς σωτήρ, ἢ θέλων [illegible]. ταῦτα δὲ προσδοκῶν εἰν. Δεσπόταις, ταῦτα ἢ [illegible] ἔχειν. μία τόμεν καὶ ἀστικός, κέλλον [illegible] ὀμῆ [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] δὲ δόμῃ παιδάρια [illegible] πρὸς τὸν τῆς παραποίας ταῦτης ἀπαλλαγῆναι θεραπαίνας. ζυγεῖς εἰν τὸν ὡς εἶναι ἐδόκουν σοφία. τοῖς δὲ ἐμοῦ τῷ πλεκτῷ ἀνθρωπίνων αὐτῆς, ὡστε ἡμῖν, ἢ κεῖμαι τῷ ἔτον. εὖ ἴσθι χαρᾷ ἢ τῷ κλέοντι αὐτῶν. μὴ παραγίνων Δημιουργίαν τῆς ἐμοῦ προθρόνων ἀγνοίας. οὐ γὰρ Ἀσκληπιῶν προσεῖναι γένος ἢ τέχνη. ἀ δὲ Ἡραιστὸς ἐστιν ἀδελφιδῆ. ἀρ' ὁ Ἄθηρος ὡστοῦν τὸν δάνη παῖδας, ὦ κοινωνεῖ ἡ δόμος. ὥστε κοιμῶν χαίρεις. τὸν Δημιουργὸν μενοιτ' ἂν ἴσος. ὁρῶν ὅτι ὦ Δεσπόταις, ἢ ἀναιδεῖσθαι ἀποῤῥέοντα ἢ δῆμον ἢ ἄνδρα ἀρίστον, ἀστῶδε πρὸς πεῖραν δέοντα. μεῖον ὦ ἢ ἢ τὰ ἔμαθα ὅτι ῥιπτοῦσαν νόσον ἐγχάνοιν. Δημιουργίαν γὰρ, ὅσον ἐρ-

107

Αθηναῖοι Δημόκριτος

ριόσοφοι ὅρα ἄνδρα σοφίης, ἵσον κινδυνεύω νῦν ἀσυμπνοίᾳ διανοίας καὶ ἡδονῇ κεκαυτῶσθαι. οἱ δὲ ἄλλοι, ὅσοι ὑμῖν δὲ φασιν Ἀβδηρίταν μέγιστον εἶναι ἀνοησίᾳ, ἴσμεν κοινὰ καὶ ἐγὼ τοῦ. ἀλλὰ νῦν μὲ φρονιμώτεροι τόσον πρὸς κρίσιν, οἱ ὅμοιοι ἄφρονες. ἴδε τὸν κύριον Δημόκριτον πάντες. ἴδε μεγάλα Ἡραιμένου θυγατέρας Ἡσιόνης. ἴδε μικρὰ παιδίον ἐκεῖνον τὸν ἐκ ἅγιον γραμματικὸν. ἴδε τὸν παιδίνα νέον μέγιστον ἀνθρωπον. εὐκαρπίας δὲ μὴ ῥίζαι καὶ βολάνας ἀμφιβόλου κακίνη ἀνάγκη. σχεδὸν τὸν νεῦσαι [illegible] εὐφρανθῆναι, ἴδε μὴ, ἴδε ἐρῶν αἰκρώρεια, ἢ ἐν Δημοκρίτου ἅμα ὅρα ὑμᾶς ἐρώτων.

Δεῦρο πρὸς Ἀβδηρίτων ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐν οἴκῳ χαίρειν.

Ὁ σοφίης ἐκεῖνος Λευκηπαγόρας ἐξῆλθεν χθὲς, καὶ εἶχε δόξασα ἐκ τῆς ῥάβδου ἡ ἀνάγκης ἐν εὐφνῆ τῇ κεφαλῇ, καὶ εἰπόντος ἐφθῆ, ὡς ἴδε, σανίδωρις πεῖν, καὶ δακεῖν δεξιόσης, εἰ κινδαρίσσαν, τὸν ἔδος ἀνάγκη ἔστι τὴν δεῖν σφοῖσιν. καὶ δὲ σοφόβειν εἶπε καὶ ἐν τῷ χόμῳ, καὶ ἐν τῇ προσόψει ὁ Λευκηπαγόρας, σφόδρα ὀκρᾶς κεφάλιν ἔφη φρῆκα, ἀνέμων δὲ κρίσιν τὴν ἐπιγραφὴν, καὶ ἐδωκάσσα, ὁ-τι σφρι ἑνὸς ἀνθρώπου ὡς ἐξ ἀνθρώπου ἡ σόφις δορυβῆ σφε. καὶ μακάριοι μὲ δίκαι, ὁπόσοι ἴσασι τὰ ἀγαθὰ ἀνθρᾶι ἐρύνασθα ἐκείνων, καὶ τὰ τὰ κύρτας, τὰδε τὰ θέχεα, ἀλλὰ σο-

φων ἀνδρῶν κόρας γράψας. ἐγὼ δὲ ἐφόμενος θέχνας καὶ ἔργα θεῶν χάριτας, ἀνθρώποισι δὲ ἔργα φύσας, ἢ καὶ νεμεσήσαντες ἄνδρες Ἀβδηρῖται, οὐ πιθανὰ δοκέω, ἀλλὰ φύσιν αὐτὴν παρέχω καὶ, ~~ἀπεστέρησαν~~ κοίνωνα κακοῦ, μελαγχολίαν νοῦν νόσον. διαστροφὴν, ὡς ὅρα μόνον ἐγὼ νῦν φύσει ἢ θεοῖς ὑπαιτίαν ἀποδίδω νόσεόν τε Δημόκριτον μίσεσθαι. ἀστεῖον δὴ ἢ μέλλον νόσος ἐστὶν, ἀλλὰ καὶ ἀσαφὴς συνοικήσεσθε, ὅστε τοῖχος. ἢ γίνεται. ἐν τῷ τόπῳ ἐστὶν τὴν ἐμὴν κοινοίας θεμιστόν ἢ ὥρας νόσοιαν θαραχθῆναι. ἀρμόζοιαν δέ μοι ἐρχομένῳ δι' ἀν φύσις δι' ἀν δεῖ ὑποδοχεῖο: ὡς τε [illegible] ἀνῆρα Ἀβδηρίταις διαβήσεσθε, ἀλλ' εἰδὲ ἢ κωδέρης [illegible] ὕδωρ καὶ τὰ ἔρρα: οἱ δὲ μι- [illegible] δεῖξεν [illegible] ἀνδρ ἀποδίζοντες [illegible] κωδέρης βαρροῖσης. δὲ ὡς ἢ μεῖς ἢ ἐγώσαντο ἄν, ὡς ὅρα μεγάλη νόσος, ἢ ἀρτήσιν αν ὡς ὥρα μιᾶς. ἢ τι αν ἐγίνετο τι αν ὑποχόμενοι, καὶ τάχιν ἐγίνετο μὴ ἐγκλίνεις. οἰκτρός με ὁ θεῶν ἀνθρώπων βίος ὅτι δι' ὅτι αὐτὸ, ὡς ἕνεκα χρεῖος, ἢ ἀρόρη θεῶν φιλαρμονίη διαδίδωσιν. ἐφ' ἢν ἐθέ κάρρα ἀίδαντες ἰ- κῆροι ζωνίσεσαν ἐγείνοντες ἀποδραστῶσαι χαλεπωτέρον μανίης νόσον, ὅτι ἢ κακοφόρεται νόσος ἐστὶν καὶ κακοῦ- σα. ὅτι καὶ δι' ἔμμε καὶ τὰ ἐμὰ νουσήματα πάντα μανίας εἶναι πρόδρομα, ἐμποιόσας δόξαν θεῶν ἢ φαντασίας ἐν ἐμοῖσιν. ἢν ὁ δι' ἀρετὴν ἀποκαθαρθεὶς ἐμάθε- θεν· ἐγὼ δὲ, ἢ ἐμοὶ θέλειν ἐξ αἴδαντος ἐνοικεῖν, ὡ ἀν-

δρες Αβδηρῖται, ουκ αν εἴκοσα δέκα θαμάντων
διέβαινον ὧρας ὑγιάς, ἀλλ' εστ' ἂν μέγαν πρὸς ἐμὲ
Θεροσῶν βασιλέα, ἔνθα δόξει ὅμαι προσιέσαν ἧς
ἐξ ἀνθρώπων ἐδαιμονίης μεμεμισμένος. ἰώμην δε αν
ἂν εὐθὺς μόνον αὐλῶν. ἀλλ' ἀσπρνοσάμην ἐχθρὸν
ἐμοὶ χώρην μεγαθεώσαι κακῆς νόσου. κἄμω δ'
με εὖ ἐμοὶ, καθεκαμμάχον ἐν βαρβάροις. ἔχον δ'
ἀσχύνην ἐν βαρὰ βασιλέως ὀφθὲν καὶ βαθρίδος
ἐχθρὸν σεμνοσύνην, σεμνισμένην δ' ἐν αὐλῷ, ὡς μεί-
νοιμι ἐν τῇ ἑλλάδος ὑπάρχων [illegible] ὀφθὲς ἐὸν.
θαχόδε χρηματίζεσθαι. [illegible] ἔρα ἐμα-
[illegible] ὑπὸ δικαιοσύνης [illegible], ἀλλ'
εμμανέα ὄντα. ἢ γὰρ οἴκοθε [illegible] ἔχοντα
σώζειν σωφρόνων καὶ ῥίζους ἰᾶσθαι νόσου. ἀλλ' οὐ
ὧδε ἔχει τὰ ἡμέτερα, ὦ δῆμε. οὐ κορεσθῶμαι δε νόσου.
οὐδε δι' ἐκεῖνα ἡσυχα τὴν Δημοκρίτου σαρ-
κάζουσιν. ὃς, εἴτε ὑγιαίνει, φίλος ἐόντα, εἴτε νόσῳ
δεδαϊκυῖα, σῶον ὑπάρχει. συνδαίνουσι δε αὐ-
τὸν ἐμβριθέα καὶ δίκαιον θεὰ ἡδέα, καὶ τὴν ὑμε-
τέρην σοφίαν ἐόντα κόσμον. ἔρρωσθε.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

110

Αθηρᾶς. Δημόκριτος.

Δεσποινοάδη εὐτυχοῦν.

Δεσποινοάδης Φιλοσοφίᾳ χαίρειν.

Οἱ τὴν τῆς σοφίας εὐτυχῆν ἀναδοῦντες καὶ κρείττω, καὶ τὸν τῶν ἀνθρώπων. ἡσθὴν δὲ καὶ ἡδίω, ἢ ζῆν νοσοχρεουένοι τὸν, ἢ τὴν ἐλθίρον διαίτην· ἐῤῥθοιεν δὲ ἂν αἰσία θύχη. ἢ ἀφιξόμεθα, ὡς ὑποδεχθάναιεν, χρηστοθίρπον ἐμοίσιν, ὡς ἐν θῆ χαρᾷ παραδεδήλωται. τὸ μανίνν, ἀλλὰ ψυχῆς θίνα ῥῶσιν ὑποτροβάλλουσαν διασαφηνέοντος τὸ ἀνδρὸς, μήθε παιδὸν, μήθε γυναικὸς, μήθε [illegible], μήθε δούλου, μήθε θίνος ἄλλου ἐν βρονλίδι εὐνλος, [illegible] εὐφρόνη κόρος εἰωνθῶ καθεστῶτος ἢ εὐδράστος τὸ μὴ κοῦφα ἐν ἄνθρωποι ἢ ἐρωτικῶν, ἢ ὑποσιώσεσι θυμῶν ἢ ἐν ἐφεδεμόνων θαίνεσιν, ἢ κόρα συχνοῖσιν ὑδάτων ῥείθροις. συνβαίνῃ τὸν θα κοῦφα θοῖς ἐγραγχόμενοι θα θοιοῦθαι. σύμφοροι γὰρ ἐνίοθε φοι, ἢ μανίαι, καὶ ῥιψέρνοι θυμχάνοι. ἀδανθρωποεόνλαι θε θυμφέρον ὄμν ἀχθῆν νομίζονλες. τὸν ἀσεβοῦνες δε καὶ θοῖοι κόροι παιδεῖν εὐσουδαιόοι θαι ἄλλας βρονλίδας ὑποψῆς θης ἐν σοφίᾳ διαθέσεως ὀρεοθῆοθαι. ὥσπερ γὰρ δυῶεί θε καὶ δυῶίδες ἐν θῆον οἰκίοι θαρυβέονλες καὶ φαπάζον θες ἐκεῖθεν ἐξαιναίνες αὐθοῖς ἢ δέσποινα εἰσῃ, κλονθεύν θες ἐμποιχάζουοι· παραμυθοῖς καὶ αἰσθοῖσαι κατὰ ψυχὴν εὐθυμίαν ἀνθρώποις κατὰ κυκρέθθες, εἰσὶν δε σοφίᾳ ὑψος εὐωθῶν εὐτῆοι, ὡς δῆλα θα φοῖσα τὰ θέα εὐκεχώρηκεν. τοθέτον αἴνρα ἢ ποιχῆν τὸ τὰ ἔνθεν οἱ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

111

Αβδηρῖται — Δημόκριτος.

μανίας, ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων ὑπερφρονέοντες, ἀταραξίᾳ κοσμοῦντες. οὐδὲν γὰρ ὄντι κόσμῳ ἔτι φροντίδων κοσμίως ἀναβαίνοντα δεῖται τὸ πάντα, τόδε τάχιστα καὶ κοινῇ κεστήλαξε. εἶτα ἀναγκαῖον ἀρθῆναι ἐν ἑνὶ τῷ περιεστώτι κόσμῳ χωρίον ἀληθῆς καὶ ἀπὸ πατήρ, οὐ μήτηρ, οὐ γυνή, οὐ τέκνα, οὐ κοσμήτορες, οὐ συγγενεῖς, οὐ δοῦλοι, οὐ τύχη, οὐχ ἕως τῶν τῶν δόρυβον ἐμποιούντων. ταῦτα δὲ ἀποκεκρυμμένα τὰ ἀταράττοντα ἔτι μὴν μόβου, οὐδὲ ὑποπτάσεις τρέμοντα, οὐδ' ἐμβαίνῃ τῶν ἀοιδῶν ἐνοικούντων ἀνθρώπων, τὸ χωρίον ἐκεῖνο καὶ θεῶν, καὶ ἀρετὰς καὶ ἀλήθειαν καὶ θεοὺς, καὶ δαίμονες, καὶ βουλὰς, καὶ γνώμας. καὶ ἀνίας τόδε ἐν ἑκάστῳ τῷ χωρίῳ τοῦς ἐρευνοῦντας ἀστέρας καλεῖσθαι. ἐν ὃ τάχα καὶ Δημόκριτος ὑπὸ τοῦ κόσμου κατοικεῖται. εἰ δ' οὐκέτι ὁρᾶν τοῦ ἐν τῇ τόμῳ, οἴδε ἦλθον ἐκδεδημηκώς, δεδοίκεται μανίας νόσον, διὰ τὸ μὴ ἐρωτᾶν. πιστεύουσι δὲ Ἀβδηρῖται ἀφορμὴν ἐξηγεῖσθαι, ὅτι οὐ μανίας Δημόκριτον. ἀλλὰ σύμπεμψον καθαίρου τὴν μανίας, ὦ ἑταῖρε Φιλοσοφίαν. οὐ γὰρ ἐνδέχεται θεραπεύειν τὴν τόμῳ παραχεῖν ὀχλῆσιν ἐκ παλαιοῦ ἤδιον ἔχων μὴν ἐν ὑπὸ ἀνδρὸς. ἐρώτα. "

118

Ἀβδηρίτων Δημόκριτος

Δισσουραίῃ Φιλοδίκῃ χαίρειν.

Σύννους καὶ σκρονζιμως νυν Δημοκρίτῳ, αὐτὴ εἰκὶν ἡ νυκὶ καταδαρθὼν, ὁρᾶς ἀρχομένην τὴν ἐω ὄναρ ἐφανταζόσθην. ἐζ γὰρ νοεῖν μόρια κηδὲν ἐστοραμας γεννήσεσθαι. ἐκπάγλως γὰρ διηγερθὴν. εἰδώλεον γὰρ αὐτὸν τὸν Δεωκρίτον ὁρῶν φαίνεσθαι αὐτέου ὠχρότον. ἠδὴ δὲ ὡρᾶς τὰς Ἀβδηρίτων εἰκὰς ἐθυχάνα κεν. ὁ δὲ Δεωκρίτας, αὐχ ὡς εἰώθεσαν αὐτέου αἱ εἰκόνες, κεί μηχὸν τε καὶ ὁρᾶον ἰδέσθαι καθεφαίνετο, ἀλλὰ διηγηερμένας τὴν σχέσι, καὶ ἰδέσθαι [illegible]. εἱστοντο δὲ αὐτὸ δρᾶκοντες, χρῆμα τε ἐρεσθὼν [illegible]. ἐξαγόμενοι δὲ καὶ αὐτὸ κάμῳ τὴν [illegible], καὶ ἡ [illegible] ἐν [illegible] καὶ [illegible] κοίλῃσιν ὑποδυρίζοντες, οἱ δὲ καθέσιν εἰκῶρι κίσσας φαρμάκων ἐν κάρα σκρεκ[illegible]μένας ἔχοντες ἵεσαν. ἐστὶ δὲ ὥρα ζέ μοι τὴν χεῖρα ὀθεῖν. κάμω λαβόμενος ἀσυέκως ἐγκάρσιον τὸν ἐρχεσθαι, καὶ μὴ καθυστερεῖν κου τῆς θεραπείης. ὁ δὲ, οὐδὲ τί, ἔφη, ἐν τῷ παρόντι ἐμεῦ χρήζεις, ἀλλά σε αὐτὴ τὰ νῦν ζεναγήσει θεὸς κοινὴ ἀθανάτων τε καὶ θνητῶν. ἐγὼ δὲ ἐστόραφεν ὁρῶ γυναῖκα κομὴν τε καὶ μεγάλην, ἄρχας δεῦρο ἀκουόμενήν, λαμπρεῖκονα. δέγμενον δὲ αὐτέης οἱ τὸν ὀμμάτων ὡς ὦρ οἱ καθαρὸν τὶ φῶς, ὅτον ἀσέρων κατακαρύμας δοκέεν. καὶ ὁ μὲν δαίμων ἐχωρίσθη. κείνη δὲ ἡ γυνὴ ὠτέσασά με τὸν κάρδου καλθαπὴ τὶνι εὐθονίῃ διὰ τὸ ἄσλεος τῆς φιλοφρονουμένη. ὡς δὲ κρατὸν τῆς οἰκίης πῦκν, ἵνα τὴν ζενίην εἰδέκεον

113

Ἀβδηρῖται. Δημόκριτος

κωμῳδεῖσθαι, ἀσῄει ὡς φάσκα ἐπὶ τὴν εἰσοῦσα· αὐριόν δὲ παρὰ Δημοκρίτῳ καταλήψομαι, ἤδη δὲ αὐτῆς μεταστρεφομένης, δέομαι φημί, ἀρίστη, τίς εἶ, καὶ τίνα σε καλέομεν, ἡδέ, ἀληθείας, εἶπε. αὐτὴ δὲ, ἣν προσεδέοντο ὀρθῶς· καὶ ἐξαίφνης εἶπε τίς καθεφαίνεσθαί μοι, οὐ κάπη μὲν οὐδ' αὐτή, δραστηρίη δὲ ἰδέσθαι καὶ σεσοβημένη· δόξαι εἶπε, καλέεσθαι, καθοικέει δὲ παρὰ θοῖσιν Ἀβδηρίταισιν. ἐγὼ μὲν οὖν ἀνάσσας ὑπεμνήσθην ἐμαυτῷ τὸ ὄναρ, ὅτι οὐ δέοιτο ἰητροῦ Δημόκριτος. ὅσον γε αὐτὸς ὁ δραστεύων θεὸς αἰτέοιτο, ὡς οὐκ ἔχων ὑγιὴν δραστείην, ἀλλ' ἡ μὲν ἀληθεία τοῦ ὑγιαίνειν παρὰ Δημοκρίτῳ κεῖται. ἡ δὲ τοῦ νοσεῖν αὐτὸν δόξα παρὰ Ἀβδηρίταις αὐτοῖς καθιῴκηται.

[illegible] ἀληθὴ εἶναι, [illegible], καὶ φάσκω, καὶ οὐκ ἀπογνώσομαι τὰ ὀνείρατα. μεγάλα δὲ, ὀνείδεα καὶ τάλλα διαφυγάτη. ἰητρικὴ δὲ καὶ μαντικὴ καὶ πάνυ ξυγγενέες εἰσὶν, ἐπεὶ καὶ τῶν δύο τεχνέων πάντες εἰς Ἀσκληπιὸς καὶ προφήτας ἡμῶν, εὐόσας καὶ ἐπικίνας νούσους προαγορεύειν, καὶ νοσέοντας, καὶ νοσήσαντας ἰώμενας. ἐρρωσο.

Ἀδιδουράτης Διονυσίῳ χαίρειν.

Ἡ περὶ μεινὸν με ἐν Ἀμπαρνασσῷ, ἡ βλάβου αὐτὸς ἔδεν, ὦ εἰδάρε, καὶ τὰ πάσαν γὰρ ἀνάγκην ἀστῆσον ἐν Ἀβδηράν καὶ Δημοκρίτῳ χάριν. ἐφ' ὃν νοσέοντα μεθεσέμεναί με ἡ δόξις. ἀλλ' εἰδόσος τίς ἡ συνεταθείη τῶν ἀνθρώπων. Διονύσιε

114

Αβδηρῖται Δημόκριτος.

ως μία ψυχὴ ξυνοδεύει τῷ σοφίῃ. ὥστε μοι δοκέουσι καὶ αὐτοὶ
θεραπείης δεῖσθαι. ἐγὼ δὲ οἶμαι οὐδὲ νόσον αὐτὴν εἶναι, ἀλλ'
ἀμετρίην σαπείης, οὐκ οὖσαν με τῷ ὄντι ἀμετρίην, ἀλλὰ
νομιζομένην ἰδίοιν ἰδιώτῃσιν. ἔστι δὲ οὐδέτερον τὸ ἀ-
ρετῆς ἀμέτρον. δέξα δὲ νόσου γίνεται τὸ ὑπερβάλλον διὰ τὴν
ἰῶν κρινόντων ἀπαιδευσίην. δοκιμάζει δὲ ἕκαστος, ἐξ ὧν αὐ-
τὸς οὐκ ἔχει, τὸ ἐν ἄλλῳ τῷ ἐναντίον κεκρισσωκέειν. ὡς δὴ καὶ ἐ-
δεήθης ἀμετρίην τὴν ἀνδρείην ὑπείληφε. καὶ ὁ φιλάρχυ-
ρος τὴν μεγαλοψυχίην. καὶ πάσαι ἐλλείψις ὑπερβάλλειν δοκέει
τὸ ἀρετῆς ξύμμετρον. κινέων οὖν οὖν αὐτὸν εἰδότες μετα-
τὴν ἐνθάδε παρουσίαν, καὶ ἀκούσαντες τὴν φήμην αὐτοῦ ἀ-
μείνον εἰσομεθα. σὺ δὲ ἐπείγου, ὦ Δημόκριτε, αὐτὸς παραγενέ-
σθαι. βούλομαι γὰρ ἐνιαυτοῦ σε τῇ πατρίδι μου, μέχρις ἂν
ἐπανέλθω. ὅκως τὲ ἡμέρην βροντῇ, καὶ πρῶτον κινέων
τὴν πόλιν. ἐπεὶ οὐκ οἶδ' ὅκως ἐν συνθήκῃ ὑγιεινὸν τὸ ἔ-
θος ἐστί, καὶ τὴν ἀρχαίην φύσιν ἔχον. ὥστε οὐδὲ δεῖται πα-
ρεκκαλήσεως νόσοι. ὥστε ὁμῶς, παρὰ τὴν οἰκήσιν δὲ τὴν ἐκεῖ
οἰκεῖν ὑπερεκπαιρέουσιν, ἀλλὰ καὶ τοῦ γυναικείου μέκονος τὰς
τοῦς γονέας διὰ τὴν ἐμὴν ἐκδημίην. ἐπιστόσει δὲ ὁμῶς καὶ
τὰ ἐκείνης, ὅκως διάγῃ σωφρόνως καὶ μὴ τῇ ἀνδρὸς ἀπουσί-
ῃ ἄλλους ἄνδρας νομίσῃ. κόσμιον μὲν γὰρ ἐξαρκεῖ κε, ἡ
γονέας αἰδεῖσθαι εἶχεν. τὸν δὲ παῖδα ἐκθόκα ἀνδρεῖον τε
καὶ μάλα μεσοσόνηρον ὑπερβαίνοντα γεραίνειν. ἀλλ' ὅμως ἀ-
εὶ χρήζει γυνὴ σωφρονίζουσα. ἔχει γὰρ φύσει τὸ ἀκόλαστον

115

Ἀβδηρῖται. Δημόκριτος.

ἐν κωθῶνι, ὅστερ εἰκὴ καθ' ἡμέραν κατακόπτοιτο, ὡς τὰ δένδρα καθιγοκανάει. ἐγὼ δὲ βίβλον οἴοκαι ἀμφοτέρου γονέων καὶ βιγαστὴν γυναικός. οὐ γὰρ, ὡς κείνοις, ἐγκοιμᾶται σάθος εὐνοίης, δι' οὐ πολλάκις κατοικάζονται τὴν νουθεσίην. βρονικώτερον δὲ κὴ τὰνῖ τὸ ἀσαθέστερον, ἀλὲ μὴ κατεγνωκέναι τὸ εὐνοίης. ἐρρωσο.

Ἀδουσράτης Δαμαγήτῳ χαίρειν.

Οἶδα δαρὰ σοι γενόμενος ἐν Ἀθήναις Δαμαγήτε, τὴν ναυκλείκην, ἄλλος κατεφάνης τὴν αὐτὴν σαρκὸς ἶνα καὶ ἐμὲ ὀρέγνον, ἰκανῶς δὲ κατεστοχάσθη καὶ σὰ φάσιν εἶχε πολλὴν. κείνες δὲ καὶ τὸ ναυλίκον αὐτῆς ὡς ἔχω, καὶ ἀσφαλῆς, καὶ εὐθὺς ἀπουρῆσαι· καὶ τὸν ὦρον τὴν εὐδρουίην. ταύτην εὐθυμοῦν ἡμῖν, ἀλλ' εἰ οἴοιτ' ἐς μὴ κωλύσας, ἀλλὰ ὀλίγος ἐρεθίσας αὐτὴν. κείνει γὰρ τὸ κρῆμα καὶ φιλόπλης, μάλα τὸν Ἄβδηρα διαφθείσαι κατὰν δαχίως. βούλομαι γὰρ κοσέοντας ἰκέσασθαι κόμιν δὶα κοσέοντα ἕνα Δημόκριτον. ἀκούει δοὶ ἀνδρὶ τὸ κλέος. τοῦτον ἡ δαφρὶς πλήτῃαι μανίῃ κεκαπώσθαι. ἐγὼ δὲ ἔβουλόμαν, μάλλον δὲ εὐχόμαν, μὴ ὄνλις αὐτὸν καρακόστειν, ἀλλ' κείνοισι δόξαν εἶναι. γεῖτ', φασίν, ἀεί, καὶ οὐ κατέθαι μεμὴν ἐκ κατὰνῖ κρήμαθι. καὶ σημεῖον αὐτοῖσι μανίης τὸ δοκεῖ· ἄλλ' ἔγε ἰδεῖν ἐν Ῥόδῳ φίλοισι κυτριάβεινας

116

Αβδηρῖται — Δημόκριτος

καὶ μὴ τὰ μὲν γὰρ μὴν, μηδὲ τὰ μὲν συνθρωτάζειν, ἀλλὰ τοῦτέων ἀμφοῖν τὸ μέτριον ἀπήσασθαι ἵνα τοῖς μὴν χαριέστατος ἔναι. δόξειας, τοῖς δὲ φρονιστῆς, περὶ ἀρετῆς μεμερμηρίξαι. ἐνὶ κεῖνοι. τί, Δαμάγητε, κακὸν, παρὰ ἑκάστου αὐτοῦ γιγνόμενος. εἰ γὰρ ἡ ἀμέθρη βλαῦρον, τὸ δὲ τὰ πάντες βλαυρότερον, καὶ εἰκοῖμι ἂν αὐτῷ Δημόκριτε, καὶ νοσέοντες, καὶ κτεινομένου, καὶ τεθνεῶτες, καὶ δυμορφομένου, καὶ πάντας εἰσοτίσεντες κακὸν, ἑκάστου τὴν κρεσσούνων ὑπὲρ τοῦ μέγεθος ὑπόκειται, οὐ θεομαχεῖς δὲ, εἰ, δύο τούτων ἐν κόσμῳ χαρᾶς καὶ λύπης, οὐ θάτερον αὐτῶν ἐκβέβηκας; μακάριος τ' ἂν ἦς ἀληθέστατον, εἰ μήτε μήτηρ σοι νενόσηκεν, μήτε πατὴρ, μήτε τὰ ὕστερον θέκνον, ἡ γυνὴ, ἡ φίλος, ἀλλὰ τὰ τοῦ σοῦ μέγιστα τὰ διαφθορῆναι ἐλπίζεν καὶ τὰ. ἀλλὰ νοσούντων μὲν ἀπολυπαούντων χαίρεις. εἴθ' οὖν τοῦτο κακὸν, εὐφραίνῃ. ὡς ἀνηρόθατος εἶ, ὦ Δημόκριτε, καὶ τόρρω με σοφίης, τὴν νοεῖς αὐτὰ μηδὲ κακὰ εἶναι, μεταλαχόμενος οὖν, Δημόκριτε κινδυνεύων καὶ αὐτὸς Αβδηρίτης εἶναι. φρονιμωτέρη δὲ ἡ σοφίς. ἀλλὰ περὶ μὲν δὴ τοῦτέων ἀκριβέστερον ἐκεῖ λέξουσιν Δαμάγητε. ἡ δὲ νοῦς καὶ τὰ χρόνου, οὐ εἰσιδέξῃ σοι χρονίζει. ἐρρωσο.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀβδηρῖται - Δημόκριτος

117

Ἀποκρίσεις Δαμαγήτῳ χαίρειν. Ἀποκρίσεις ἐπιστολαί.

Τοιαῦτ' ἐκεῖνα, Δαμαγήτε, ὅσα ἐπαίζομεν· οὐ καταγέλασε Δημόκριτος, ἀλλὰ πάντα ὑπεμείδασε, καὶ ἡμᾶς ἐπαρρύνησε, καὶ δι' ἡμῶν πάντας ἀνθρώπους. ἐγὼ δέ σοι, ῥιζόπη, ὡς ἀηδέως τὴν Ἀσκληπιάδα νῦν ἢ ὁπόσοις μετὰ τοῦ ἀγίου κοίτοιμον καὶ ὑγιεῖν· ἐκεῖ καὶ τὰ δαίμονα τῷ οἴνῳ ἐστόρεσε· καὶ ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καθέζωσιν ἐν Ἀβδήρᾳ, ἢ περ αὐτέοις ἐδεδόκει ἀρίζεσθαι. πάντας οὖν ἀπέκας πρὸ τῶν κυμῶν εὕρομεν ὡς ἐκεῖνος ἡμέας παρεμένους, οὐ ἄνδρας μόνον, ἀλλὰ καὶ γυναῖκας, ἔτι δὲ καὶ παρεσθίας καὶ παιδία, νῆ θεῶν καθαρὰ καὶ τὰ νηπία. οὗτοι κοῖλοι ἀπὸ τείχεος, ὡς ἐκεῖνος κοινωνεῖν τῷ Δημοκρίτῳ. ὁδὲ μετ' ἀριθμῶν τοῖς ὑπερεριλοσόφεν. ἐκεῖ δέ με εἶδον, ἔδοξαν ἰδοῦ σμικρὸν ἐφ' ἑωυτῶν γεγονέναι, καὶ χρυσέας ἐρωτίδας ἐποιεῦντο. ὁδὲ Φιλοσοίκιν ἄγειν ἐπὶ τὴν ζεύκτιν μὲ ὠρυκτο. κἀκείνοις ζυνεδόκει τοῦτο. ἐγὼ δέ, ὦ ἄνδρες, ἔφην, Ἀβδηρῖται, οὐδὲν ἐστί μοι πρόφορον, ἢ Δημόκριτον θεήσασθαι. οἱ δ' ἐκείνου ἀκούσαντες, καὶ ἠνέσθησαν, ἠγανάκτεν ζυνδόμως τὰ τῆς ἀγορῆς, οἱ μὲν ἐδόκεον, οἱ δὲ προθέοντες, ἐξέρωσθεν ἕτεροι· πᾶς ἠγόντες, βοῆθει, θεράσεσθον, κἀγὼ ἐκρήνεον φέρειν, ὡς τάχα μὲν οὐδένος πάντας κάκου, ἰδίους ἐπιστάμενος ὥρας. εἰ δ' ἄρα καὶ ἴνας βραχέος, ἐνδιαρθρώτου· καὶ, ἅμα τάσθε ἠέμνήειν. οὐδὲ γὰρ ἐέρρω ὧν ἡ οἰκίη, κἄλλον δ' οὐδ' ἡ πόλις ὅλη· ἐκαρήειμεν οὖν· ὠκέοντο γὰρ τοῦ τείχους ἐθύρχαντο· καὶ ἐκ-

ανάγουσι με πουχή· εύτε λαβόσιν τον σώμου βουνός τις
ην υψηλός, μαυρός και δυσείσοπτον αιγείροισιν εστιπωσες.
ένθεν δε εθωρείτο τα του Δημοκρίτου καταγώγια. και αυ-
τος ο Δημόκριτος καθήσθο υπό την αμφιγαρεί και χθαμα-
λοβάτη σταλαγίτιδι, εν εζωείδι σαχείη, κόνας αστήνθας, εσι γι-
θίνω δώμω, ωχρίπους σάνν και γιδόσαρκος, κουρείων τα
γένεια. σαρ' αυτον δε εσι δέζης γεσλόρρυτον ύδως κατα νρη-
νους του γόρου δέον πρεμέως εκγαίρυζεν. ην δέ τι θέμενος.
ωστε εκείνον τον γόρον ως εν υπουοίη καθεκάζοντι, νυκτέων.
ιδρυμένον, αυταρύθοις [illegible] αμωτέροις, ο δε είχεν εν ω-
μοσείη σοχή εσι τον γουνάτων βυβίον. και έτερα δέ τινα,
εξ αμφοτν τον μερον αυτου ωτερεβλήτο, [illegible]
και τα συχνα αναλιτομένα δι' ήμν· ο δε ότε μεν τινα
τότως εγραφεν εμείμενος, ότε δε πρέμει σαμωσύ τι εσέ-
χων, και εν εωυτω μεριμνήζων. ένθα μεν' ου ωρο τουτέων.
ερδομένων, εξανασταζ ωτρεσσάθει και τα σταχχνα των ζώ-
ων εστεμόσεν. και, καθαθεις αυτα μεθεζθων, σαζιν εκαθέ-
ζετο. οι δε Αβδηρίται ωτρεσβυτέρες με καθηρέες, και ο ωρο-
ρωτας ύψεις σαμρυόντων έχοντες ρασιν, ορης μέντοι τον
Δημοκρίτου βίον, ω Δεωσόκρατες, ως μέμηνεν, και ούτε
ό,τι δίκει, οίδεν, ούτε ό,τι έρδει; και τις αυτέων, έτι σαρρον ενδέ-
ζεσθαι θουλόμενος την μανίν αυτου, ου ανεμώνυσεν, είν-
εκεν γυναικι εσι δανάτω θέωνον ωδυρομένη. ένθ' ανώμω-
ζεν σαζιν· ωσυρινόμενος σαροδίτη ασυζέσανδά τι ων

Αβδηρίται. Δημόκριτος.

119

διεμορίζην· και ο Δημόκριτος υγιαινούσιν μα μεν κεφαλίαι, μα δε εξέγεμα. και ουκέτι ουδεν έφραζεν. την δε κεφαλην δοκεμα εσίδοντες, εγω δε, υμεις μεν, έφην, ω Αβδηρίται, αυτόθι κείνεσθε· εγρυθέρω δε αυτος και λόγων και σώματος του ανδρος γενηθείς, ιδών τε και ακούσας, είδομαι του σάθρος την αρετήν· και ταυτα εποιεν καθέβαινον ποτχη. ην δε ομου και εστόρορον κεφα τα χωρίον, μόγις δε ουν διαστηριζόμενος δίηθον. ιδει δε κεφαλίαν, ένυχεν, ότε εσίηθον αυτέω, ότι δήσοτε γράφων ενδουσιωδως, και μεθ' ορμης. εισήκειν ουν αυτόθι περιμένων αυτέου τον καιρον της αναβαύσεως. ο δε [illegible] μέρος της φορης λέγας του γραφίου αντέβλεψέ τε μεν εμε, και φησι· χαίρε, ξένε, καμε σοφία γε και σε, Δημόκριτε, αυτόθεν σεμνύνασε. ο δε αποκρίθεις, είπαν, ότι ουκ ονόματι προσείπας με, φησί, φησι, η καλέοιεν. άγνοια γαρ του σου ονόματος ην προφάσις της του ξένου προσηγορίας. Δεσποινοράθης, έφην, εμοιγε θούνομα, ο ιήτρος. ο δε είπεν· η την Αστιγπαδων κεμένεια, σοφύτε σου το κρέας της εν ιήτρικη σαφίης περοίθηκεν, και εμ πυέας αρίκλας. ίδε χρέος, ελάτρε, δεύρό σε ήγαγε; κάρρον δε, φρο σαίνων, καθήκα· ορκος δε, ως έσλιν σύλος ουκ αποθη φύγειν δύκας, ει χήρος και μαθόμας εμκαδίσαι, προσκυνίσερας την της θύχης εστιβόλιν δώκεν. καθίσαντος δε μου, σάμν βποιν, ίδιον ουν, η εσθήμιον πράγμα διήμενος δεύρο αρίζαι, βράχεο σαφως. και μαλα πυκνος, δη δυναίμεθα, συνεργόιμεν αν. καμω, το μεν καθ' αρ. μήθειαν, έφην, αίδιον, δεύρο δίο χάριν ήκω. ξυνθυχειν σαφω

ἀνδρί. ἔχει δὲ τρόφαιν ἡ θαῦμις, τὸ τρισβίον θέμω. ὁδὲ γενὶν δοῖνν φησι, θαὶ τοῦτο ἀνήχρησο ἡμιτέρη, θεμρεύμενος δὲ κἀγὼ κα-
λὲ τὰ τοῦτα θεὸν ἀνδρὸς κοίσερ ἤδη καὶ καθαθήμου, μὴ θαρσυπό-
ωλειν, εἰνὰς, θιγοδοίμενα, οἶσθα, ἔφην, τοῦθὴν εἰνὰ ὑμέθερον;
ὁ δὲ, καὶ μάλα, εἶπεν, θὸν θαίμονας θέγκεν νίον, θὸν οἰκοῦντα σε-
ρα θὴν θρυοῖδα κρήνην. θοῦθον εἶσον. οὐ γὰρ θοῦχάνω κε καθήμεν
ἴδιος θένος. ἀλλὰ σὺ, Δημόκριτε, θὴ κρείσσονί κε θενὶν δέχεν καὶ
τρωτόν με θὶ θοῦτο θυχάνει θραῖμεν θράθε; ὁ δὲ εὐσοχὼν ὀθθὸν,
τέρι κανίνης, ἔφη, κἀγὼ, ὦ Ζεῦ βασθεῦ, φησί. εὐκαίρως με ἀνθι-
γράφεις τοῦ θὴν τέθν. ἀλλὰ θοῦν φησι τέθν, δεσπόμραθες. ἐγὼ
δὲ, οὐδὲν, ἔφη, ὦ Δημόκριτε, θὴ θυν θιὸ ὁσῶν τροσίσσεν. ἀλ-
λὰ θὶ τοῦ καίνη γράφεις θὴ μὲ εἶσον [illegible]
η, ὅσως ἀνθρώποις ἐγκίνεται καὶ [illegible] θρόσον ἀσοφορέοιτο. θάδε γὰρ
θῶα θαῦτα, οὐόσα, ἔφη. ὁρῆς, θοῦτέο μὲν τοι με ἀναθέμνω ἔνεκα, οὐ
μισέων θεοῦ ἔργα, χοῆς δὲ διζήμενος φύσιν καὶ θέσιν. οἶσθα γὰρ
ἀνθρώσων θαρασκευὴς ὡς αὐτὴ εἰσι τέφυ αὐτὴ τρεονάσσα, εἰσι θείσι μὲν φύσει ἐνυσαίρχει, ἀλλὰ θαρ' οἷς μὲν ἐμέλτον,
τοῦτ' οἷς δὲ θὶ τρέον. ἡ δ' ἀμεγρίη αὐθέης νοῦσοι θυχάνουσιν, ὡς.
ὑμῆς ὀθὲ μὲν ἀγαθῆς, ὀθὲ δὲ βαίμης ὑσουμένης. κἀγὼ, νὴ Δία, ἔ-
φην, ὦ Δημόκριτε, ἀληθέως με καὶ βρονίμως ἔφης. ὅθεν ἐν-
θαίκονά σε κρίνω, θοσαύθης ἀσοφαίνοντα ποιχίης. πεῖν δὲ μεθέχεν
θαύθης οὐκ ἐνθέθρασθαι. ἐρουμένου δὲ, διαθί, ὦ Δεσπόμραθες, οὐκ
ἐνθέθρασθαι; ὅθι, ἔφη, ἡ ἄρροι, ἡ οἰκία, ἡ θεῖνα, ἡ θάνεια, ἡ νοῦ-
σοι, ἡ θαίνεθοι, ἡ δεῶν, ἡ γάμας, ἡ θοιαῦτα θνα θὴν ἐνκαρίν

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

121

Αβδηρῖται. Δημόκριτος.

πλειστον υποδεμενοι. ενταυθα δη ο αντης εις το στομα βαθας καθηνεχθη, και μαλα αθροον οι ανεμαξαι και εσεθωσαν και το λοιπον ποιχιν της. καμε, οι μενοι, Δημοκριτε, ερωτωμενοι; ου θερμα τα αγαθα, ων ειχον, η τα κακα; ο δε ειπε μαλλον εγελα. και αποθεν ορεωντες οι Αβδηριται, οι μεν τας κεφαλας αυτων ειχον, οι δε τα μετωπα, οι δε τας τριχας ειλλον· και γαρ, ως υστερον ερωτων, τη γεωμετρια δαρα το στομα τω γεγωτι εχρησατο. υποδυχων. δ' εγω, αλλα μοι, ερωτω, ειπε, ω αριστε Δημοκριτε, ποθεν γαρ αυτην τον ειδες καταβεβηκοτα, τιχας αλλος εφανη εμε γεγωτος, η τα γεχθεντα, οπως μαθοις καθ' ἑαυτον τας αιτιας, η. συ εγεχθης δαιμονιον τον αναιρεσιν γεγωτας; ο δε Ηραιτης, [illegible] ουδεν ουδεν ωσθε, ω Δημοκριτε, [illegible] ου εγεχθης ερωτω, ω αριστε; η ουκ οιη αθανατος με ειναι γεγωτα ανθρωπον. θανατον; η νοσον, η παραφροσυνη; η γαστερα; η αλλο τι χειρον; η τυμπανον γαμου, η πατηρ-ρεις, η θεωρονιν, η κυβερνησιν, η αρχας, η κεφαλας, η αλλο τι ερως αγαθον; και γαρ, α δεον ανθρωπειν, γεγραφ· και ερ. ας πεποιηται χρη, καταγελαν τον θεον. ωστε μητε αγαθον, μητε κακον παρα σοι δαιμονιζεται. ο δε, τοιαυτα μεν ερη, ειπε, ω Δημοκριτε, αλλ' ουκ οιδα σε τον τον ημετερον γεγωτα αν. τιν, καθ' δ, τι ου οιδ', ὁτι κρεισσονα τη κρεσσονι ανθρω-πιναμενος αποιοις θεραπειν τον εμον γεγωτα τη πατριδι και ευθυθεν, και τους αλλους πολιτας συμφορειν. αυτ' ουν ιδων κα-

καὶ διδάξει ἰατρικὴν ἀμοιβηδὸν γνώσ, ὅσῃ δυνατὴ περὶ
τὰ κατεσκευασμένα φιλοτιμούμενοι πρήσσειν τὰ μηδενὸς ἄξια·
πάντες ἄνθρωποι τὸν βίον ἀναλίσκουσι, μεγάλων ἄξια δοκοῦν-
τες. ἐγὼ δὲ φημί, μέγε πρὸς θεῶν· μηδὲ γὰρ ἀποφανθείνει ἄ-
νδρας ὁ κόσμος νοσεῖν· καὶ οὐκ ἔχει ὅπου διατέμῃται πρεσβεί-
ην πρὸς θεραπείην· τί γὰρ ἂν εἴη ἐμοὶ αὐτέων; οὐ δυνάμενον,
φράζω σε, φράσαι, ἀστείαν κόσμον εἶναι, ἀδιδόμενος· καὶ μη-
δαμῶς, εἰπάτε, καθαρσιεργόμενοι φρουτίσιν τὴν φύσιν ταύτην.
ἀλλὰ ταῦτα, ἔφην, Δημόκριτε, διδάξεις τὸν ἰδιῶτα πάντα· κεφαλ-
γιῶν γὰρ, μήδωρ καὶ [illegible] ἀπείρων δεῖξιν μεγάλην ἀρχή· ἰδοὺ
δὲ νῦν περὶ τοῦ σοῦ [illegible] τὸν ἰδιῶτα λόγον δώσεις· ὁ δὲ κάμα-
[illegible] ἀπορίαν με [illegible] τοῦ κόσμου [illegible]
ἀγαθὰ καὶ φαῦλα· [illegible] ἐκεῖνα μεμῶ τὸν ἄνθρωπον· ἀπό-
νοιαν μὲν μέγιστα, μέγιστον δὲ [illegible] φθόνον, δάκρυα πολλὰ
μὲν ὑποτάξοντα, καὶ μηδεμίαν ἔνειμιν πρεσβείαν ἀμφέποντα
τοῦς ἀνηνύτους μόχθους, πείρατα γῆς καὶ ἀορίστους μυχοὺς ἀ-
μέτρητον ἐπιδυομένοιν ὀδεύοντα, ἄργυρον κτιζόντα καὶ χρυσὸν,
καὶ μὴ δαπάνεσθαι τῆς κτήσεως ταύτης, αἰεὶ δὲ δορυβούμενον.
περὶ τὸ ἔργον, ὅμως αὐτὸς ἐράσσαν μὴ μένοντα, καὶ οὐδὲ ἀποχώ-
νεται μὴ λεγόμενος εὐδαίμων. ὅτι χάσκει τῆς γῆς ὀρύσσει διῃ-
μένος χεροῖν, ὧν οἱ μὲν ὑπὸ δοκῆς κατοικοῦσι τῆς γῆς φράδρησαν, οἱ δὲ ὁμοιοχρονίως ταύτην ἔχοντες τὴν ἀνάγκην ὡς ἐν σα-
τρίδι τῇ κοιλάσι δαιμένουσιν, ἀργύριον καὶ χρυσὸν κατορύσ-
σοντες, ἰχνη κόνεως καὶ μνήματα ἐρευνῶντες, φάσμα ἀλλὴν

Αβδηρίται. Δημόκριτος.

123

αλλαχόθεν εγείροντες, και της γης φλέβας ενθέμενοντες εν υπερουσίαν αει βυθοποιούντες. και γης της κύπρας τοιαύτην γην και την αυτήν τούτων, και δαπανώντες καθούσιν. όσοι μέγιστοι, εστι κόχθοι και πραφίνης γης εφύσι, την φανερήν υβρίζοντες. μύνας ωνούνται, οι δ' ίππους. οι δε χώρην τοιαύτην υπεριφίζοντες ιδίην εποιούσιν· και τοιαύτης εθίζοντες δεσπόζειν, ουδε αυθέων δύνανται, γαμείν ουκ εώσιν, αι μεθ' εξίπνον εκβάλλουσιν. εφύσιν, ειθα κι εσούσιν μετ' εσθικείης γεννώσιν· ειθ' εκβαλλουσι θηείους. θις η κακοδοξία και αγάπης κτήσιν μανίης διαφέρουσα· τοιαύτα ... ερύσσοντες αργύριον ηθούσιν. αργύριον ... την εθέλουσι πρήσασθαι. ωνούμενοι γης, καρπούς ... καρπούς αποδόμενοι, τοιαύτην αργύριον ... εν όσαις μεθαβόλαις εισιν, εν όσοι κακίη; ουσίην μη έχοντες, ουσίην ποθέουσιν· έχοντες, κρύπτουσιν, αρανίζουσιν, καθαγέω, εφ' οίσι κατραγώσιν. εστι δέ τον μέγιστα, εφ' οις δυσχέουσι θεούς. γαρ αληθείας τεταραγμένοι. φιλονεικούντες έχθρην προς αλλήλους ότιν έχουσι, μετα δε πόλεων και τόκων, και πολίων, και ... υπερ τοιούτων κτημάτων, ων ουδεν δαπανν θεοσθής εστιν, αλληλομαχέουσιν. αθεσφόβια φρονέοντες φύλων φύλων και τεθρίππων αποίων υπερφρόνησι. ψηφιζόμενα τα ανάγια και τα άγυχα. όμης της ουσίης ανθρώπια ωνέονται, ότι δυνάει φαγείν το άφαγμα. τους δε αληθέως φαγόντας κι-

Αβδηρίται Δημόκριτος.

1216

μισοῦσι. καὶ ἥστινες οἰκοῦντες δάμασσαν κοσμέουσι. καὶ κόσμον
ἐν νήσοις οἰκέτες, ἥστινες μάχονται, καὶ πάντα διαφέρουσιν ἐς τὴν
ἐσωτέρην· καὶ δουλεύουσι μὲν ἐν κόσμῳ αὐτόκρατοι κοσμοῦσθαι
νικῶνται δὲ καθ' ἡμέρην ὑπὸ τῆς ἀσθενείης, ὑπὸ ῥιγεδανείης· ὑπὸ
τῶν καθεστεώτων πάντων κοσέουσι· θερέονται δὲ ἐνιοι τὸν βίον πάν-
τες. τὸ δὲ τὸν ἕνα, κεκόσμηται, ἐνέκυμα μέγιστα, οὐ γὰρ αὐ-
τὸς τῆς ἰδίης ἀνοίης, ἀλλὰ ἄλλοι ἄλλον καθαγιάζεται· οἱ μὲν τὸν
μεθυόντων, ὅταν αὐτοὶ δουλεύουσι νηφειν· οἱ δὲ τῶν ἐρώντων, χα-
λεπωτέρων νόσον νοσεόντες αὐτοί· οἱ δὲ τῶν τρεόντων· ἄλλοι δὲ
τῶν περὶ μεμφίμοιρα [illegible] συμφωνέουσι γὰρ οὐδὲ τοῖς
τέχναις οὐδὲ τοῖς ἔρροις· [illegible] μὲν, φρὴν, ἀρχὴν, Δημόκρι-
τε [illegible] ἂν [illegible] κατωτέρος [illegible]
κυρίην δυνήσῃ, ἀλλ' αἱ τοιῆδε κεκοσμέθουσι τὴν ἀναρμοίαν, οἰ-
κονομίης δὲ εἵνεκα, καὶ κατάστασης, καὶ τῆς ἑτέρης τοιήδεος, ἐν-
η χρεὼν εἶναι τὸν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ ἐν ἀρχῇ αὐτὸν η φύ-
σις ἐγένετο· ἐν τοῖσιν δὲ κόσμῳ ῥιγεδαίη χυθεῖσα ἐόρτης κόσμῳ ἀ-
δομένοισι ψυχὴν· ἐπουσαζόντων μὲν ἀέσματα, ὡς ἐνι ἀείσα-
σθαι, μὴ καθευδόντων δὲ τὴν ἀληθίνην τροπεῦσθαι· τίνος
γὰρ ἕνεκα, ὦ Δημόκριτε, μανεῖν, η χρήσιμον, η θάνατον προσδέχεσθαι;
τῆς δ' ὁμοίως καὶ δόξαν ἀπώλειαν; ἀλλ' οὐδὲν μανίη καὶ τρέ-
ω καὶ βασιλεὺς καὶ τυραννίς, καὶ κατὰ ὁ τὸ κράτος κατὰ τὸν
αἰῶνα· οὐδὲν γὰρ τρόμον ἔσεται· ἀλλ' ἀγαθὸν ἑκάστοις.
θουρίων ἐνίοτε βέβεται· τῶν δὲ χειρόνων οὐδὲ μεμνήσεται·
καὶ οὖν ὁ σὸς μέγας θουρίοις ἀναμένοντες; ὁ δὲ Δημόκριτος,

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αβδηρίται· Δημόκριτος

125

καίρια, ἔφη, νωθρὸν τὸν νοῦν ὑπάρχεις, καὶ κομψὰν μὲν τὴν ἐμὴν γνώμην ἀποδέχῃ, δεινὸν δὲ, ἀθαραξίας καὶ θαραχῆς μέτρα μὴ εἰδότων, δι' ἄγνοιαν ταῦτα γὰρ αὐτὰ διανοίᾳ φρενήρεσι διοικοῦντες αὐτοί. τὸ ῥηϊδίως ἀποφάσσειν καὶ τὸν ἐμὸν ἐμπόρεον μέμφεσθαι· νῦν δ' ὡς εὐαρηρότι τοῖς κατὰ βίον φρενοβλαβέσι τὸ θορυβῶδες ἀσυλλογίστῳ διανοίᾳ τῆς ἀθάμβου φορᾶς δυσβίβαστοι. νοῦν γὰρ αὐτάρκης ὑπῆρχεν ἡ τῶν ζωιδίων μεταβολὴ, ἐξείποι ἀροῦσαν φρασίζουσα, κερνίδιον θροχηλατοῦν τὸν ἀνθρώπινον εἰδὼς εὐαρηρυῖα καὶ βεβαίᾳ ἐμπεφυκότα ἐκεῖνα κατὰ τὸ γυναικῶν φρασίζουσαν, ἀλλὰ δὲ ἄλλα ἀδιάφορα τὰ φυόμενα, δίζημενοι τὰ μὴ ξυμφέροντα ἐμπεφυκέναι τοῦ πρὸς τοι ξυμφορῆσαν. εἰ δὲ τὸ εὐερμήτου καὶ δύναμιν ἰδίην τὰ ξύμπαντα ἔρδειν, ἀδιάδιωτον ἐρρούσε ζωὴν, ἑωυτὸν ἐξεστιάμενος, καὶ ξύμφορον ἰδίην ταῦτα καὶ τὰ νοήσας, καὶ μὴ τῆς ἐπιδυείης τὴν σοφὴν ἀόριστον εὐθείων. τὴν δὲ τοῦ πόνου βίον καὶ πάντων τιθήνον δι' αὐταρκείης ὁδοιπορέων. καθάπερ δὲ τῶν πάθεων ἐνεξῆς κίνδυνος πορόδηλος, οὕτω τὸ νέμεσις τῶν εὐτυχημάτων σφαλερὸν ἐστιν· ἀρίστοι δὲ εἰσὶ καὶ δαιμονίοι ξυνθεωρέοντες. ἄλλοι δὲ τὰ τῶν πάντων μὴ ἱστορέοντες ὑπὸ τῆς ἰδίης κακοπραγίης ἀπώλοντο· τὰ δὴ τὰ καθάπερ ἀδηλα μὴ προθεωρέοντες· ὑπόδειγμα

Δυσδαιμονέστατοι ἐστόμεθα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

126

Αβδηρῖται. Δημόκριτος.

τὸν μακαρον βίον ἔχοντες γενομένων και μη γενομένων. ἐξ ὧν και τὸ εὐόμενον ἔχην καθανοῆσαι. ἐπεὶ ὁ κόσμος ῥῆμα. ἄφρονες ἄνθρωποι. ἐπιτρόπης δίκας κολάζοντες, φιλαργυρίης, ἀποστερίης, ἐχθρης, ἐνεδρίης, ἐπιβουλίης, βασανίης, ἀρρωστέον. ἐξιστεῖν δὲ μὴ μυηχανίην καιων. ἀπορίη γὰρ ἐστι. ἔνι δὲ τοῖσι δὲ ἀνθρωπόοιπον ἀνθρωπηΐοντες, σωφρονέοντες. ἀρετης δὲ παρ' αὐτέοις τρόπος ἐστὶ τὸ χέρσον. (;) φιλοφρονέειν γὰρ ἀσκέουσι, φιλησονίην ποιέουσι, νόμοις ἀστεν δεῦντες· ὁ δὲ αὐτέων καταιρίνει τὴν ἀστραιρεσίην, μήτε ὁρήσιος, μήτε ἀκόης μετέχοντας. μοῦνη δ' αἰσθησις ἀνθρώπου ἀρετεῖ διανοίη τηλαυγης, τὸ ἐὸν καὶ τὸ μὴ ἐὸν ἀρετεῖν. ἐξ ὧν καὶ καὶ καὶ καὶ καὶ τοῖσι αὐτέοις ἐπιτρέπουσι ἀρνησόμενοι. τοῦδον τοῦ ἔουσι. μεωρίνν ἀπωσόμενοι, αὖθις μεωρέουσιν. ἐμβάλλοντες γαμετην, εἰς ἔρην εἰσάγουσι, γεννήσαντες ἐδαλφαν· δαίραντες ἐγέννησαν. τοῖσιν τρέφουσι. γῆρας πόζαντο. ἐς αὐτὸ δ' ἀριικόμενοι ὀδυνέουσι· ἐν οὐδενὶ καθαρὸν βέβαιον ἔχοντες τὴν γνώμην, πρεμόνες καὶ βαστάζες μακαρίζουσι τὸν ἰδιώτην. ὁ δὲ ἰδιώτης ὀρέγεται βασιλεῖος. ὁ τοιθεωμένος τὸν χειροτεχνεῦντα, ὡς ἀκίνδυνον. ὁ δὲ χειροτέχνης ἐκεῖνον, ὡς εὐθυνεῦντα κατὰ τοῖνλον. τὴν γὰρ ὀρθὴν κέρκιδον τῆς ἀρετης οὐ θεωροῦσι καθαρὴν καὶ λείην καὶ ἀπρόσπταιστον, ἐς ἣν οὐδεὶς δεθόμενον ἐμβαίνειν. φέρονται δὲ κατὰ τὴν αἰσθὴ καὶ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

127

Αβδηρῖται. Δημόκριτος.

σιγῶν ἐρυθριῶντες, καταφερόμενοι καὶ προσπαίζοντες, οἱ δὲ ἡσύχιοι ἐκπίπτοντες, ἀβδηραίνοντες ὡς διωκόμενοι, φίλοντες - μισέοντες, προσιόντες, καὶ οὐς μὲν αὐτέων ἔρωτες ἀλάδαμοι κατεστόρεσαν ἀμφοτέρης ἐνὸς βδόρη ἀναιδέης κατούνους. οὐς δὲ τῆκει μὴ ἀμφοῖς νόσος ἀέριος. οἱ δ' ἀγρήμοις ἀντεστιβίδεται. οἱ δ' ὑπὸ μεροδοξίης ἡμέρα ἀνεχθέντες βρίθει καὶ ἐς βυθὸν ἀσωτείας καταφέρονται. καὶ καθαπαίζουσιν, εἶτα ἐξοικοδομοῦσιν. χαρίζονται· εἶτα μετανοοῦσιν, καὶ ἐμμαίνονται τὰ φύσης δίκαια· καὶ πολυφαγέοντες καὶ χρήματα τὰ γυναικῶν τῶν ἐρασθέντες καὶ τοῦτον κατέλιπον φίλαρχοι. οἱ νεοῖοι ἀδυρόνται διαφθείρουσι καὶ ὡς ἀκριτοῖς μὲν ἡ γνώμη, τὸ δὲ πρόσωπον θεραπεύουσι δὲ τοῖς δικαίοις. οἱ κυρίοσον ζῶοις ἀλόγοις παραβεβλοιώκασιν; ὅτι, ὅτι ἐν ἀνθρωπείῃ μέτεστιν οἱ θῆρες. τὸ γὰρ μέτρον εἰ μὴ καθέκουμε χρυσὸν, τὸ ἄστρον διὰ τὸ γεωργεῖν ἐπορύττετο; τὸ κάρδαμον ἀστῆσαι ἀκχώρησε; διὰ μὲν ἀέρος ὡς, ὅσον ὕδατος ἐρρέθη. τὸ γὰρ δὲ καρδάμου τὸ πρόσωπον τῆς ἀναγκαίας τροφῆς ἀνασείσαντες πεῖρόν δὲ καὶ νυνὶ γυναικομένοιν ὅτι ἔχει δοίνης κόρον ἀνθρώπος. καὶ χρόνον μὲν ἐνιαυτῶν τάξις ὀχείης ἀλόγων τέρμα ἐστιν. ὁ δὲ τὸ δίνεκες οἰστρομανίην ἔχει τῆς ἀσελγείης. Δεισόκρατες, μὴ γεράσσω τὸν κλαίοντα δι' ἔρωτα, ὃ τὸ γυμφερόντως ἀσουέκτηται,

128

Αβδηρίται Δημόκριτος

μάλιστα δ' τὴν μητρόπολιν ἢ, καὶ βέρδαν κατὰ κρήνην, ἢ ὕδωρ τοῦ γάρου, τοῦτο τοῦ γέμοντα; καὶ μεγάλου τοῦ ἐν. νῦν βορβόροι φορβίοις βασίζοντα, εἶθα μεμφόμενον. ἐν θαλάττῃ, ὅτι καθεύδοιεν αὐτὴν τοῦτον; ἐγὼ μὲν οὐδαμῶς δοκέω μέγων, ἐξωρεῖν δὲ καθ' αὐτέων ἤδεον ἢ ἐν. τοῦτον. ἀλλ' οὐδὲ ἐπθρεῖν ὑπερ ἐουτέων ἐχρὴν εἶναι, μή. δὲ ἐπεχνώμενον βαθύνοι βάρυμα. ὁ δὲ ὡρόγονοι ἀ. σωμάτων νουθετέη καὶ μενέοδω. σύμμιν ἀνθρώπων κεφαλαίοις κυχαρίσθαι. οὐχ ὁρᾷς, ὅτι κόμω ἐπὶ κοινῇ κείρα. εἰμι, μανίης διβήσεσθαι αὐτὴν ἵνα καθαιθέω καὶ ἀκα. θέω. ἐχρὴν δὲ ἐξ ἀνθρώπου ἐν αὐτὴν ἐρευνῆσαι. ἐχ. ὁρᾷς, ὅτι καὶ ὁ κόσμος μεγανθρωπίης ἐστὶ μέγιστον κεφα. λὴ καθ' αὐτέου ἐστὶν ἐπὶ ἐμπόροιεν. ὅλος ἄνθρωπος ἐμ. μενέλης νοῦσος ἐστιν. ἐρρωμένος ἀχρήστος, ἰκέτης βοηθός. ἐυγενόμενος αἰδέσθαλος, ἄφρων, ἐνδεὴς παιδαγωγός. δρᾶσαι ἀκαίρων, παραμυθέων οἰκτρός. ἐν ἰδίοις πόνοις ἀγωνιστὴς γενόμενος. ἐν μητρώων γὰρ λύθρων ἐξέδρε ἐοικότες. διὰ ἐθέλω οἱ μὲν δυνατοὶ καὶ ὀρμὴ ἀκέρου με. μονίες ἐν ἐυφορῆσι καὶ μάχῃσι, οἱ δ' ἐν φθορῆσι καὶ κα. χέξοσι διὰ παντός. οἱ δ' ἐν κέδησιν οἱ δ' ἐν εὐπαθυίησι ἐν ἀρετῇσιν. οἱ δ' ἐν ἀκωκέῃσι ἐν σφέτέρων. ὄφεον δύνα. μις ὑπῆρχε ἐν ἀκάνθων οἰκήσεις ἀναπαύόμενα μη. δὲν ἀρεῖναι ἐν ἐνὸς παραμύθιον. εἰδ' οὖν ὁρῶν ἐα κρησσόμενα ἐνδον. εἰδώσιν ἀν ὁυς μὲν εὐδίονίας, ὁυς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀβδηρῖται. Δημόκριτος.

129

δε γελῶντας, ἑτέρους δε αἰκίσει τρεβόντας, τοὺς δε φάρμακα πινόντας, τοὺς δε γυνοῦντας κοιτοῦμεν, τοὺς δε ὑπερίδοντας, ἄλλους χαίροντας, τοὺς δε κλαίοντας, τοὺς δε κατ' καθηγορίαν βίων γυμνάζοντας, τοὺς δε δια φιλοδοξίην ἐκφρονας. καὶ με. τίνες βαθύφραι τρόπῃς, ὧν κατα ψυχὴν κινδυνεύειν. καὶ τοῦτον ὁκόσοι μεν νέοι, ὁκόσοι δε τρεσβῦται, αἰτεῦντες, αρνεόμενοι, σπενδόμενοι, κερδιουσπάζοντες. γλῶσσῃ θηριόμενοι, οἱ δε κοινῇ βεβαρημένοι, ρυσιοῦντες, δίκαιοι, οἱ δε τρυφῶντες τρέφοντες, ἄλλοι σπάζοντες, ἄλλοι θάπτοντες, κατορυσσόντες αἱ ἔχθοι, τρος ἀλλ' ἐγκαταλεκτας κλῆσιας. [illegible] οἱ μεν αναίσχυντοι οἱ δε φειδωλοι, οἱ δε ἀνόητοι, οἱ μεν κινεῦντες, οἱ δε ἡσυχάζοντες οἱ δε ὑστεροφαντεῦντες. οἱ δε εὐσεβοῦντοι μανοδοξίη. καὶ οἱ μεν ἰσοκαρτοι κατεστῶτες οἱ δε ανδρεῖοι, οἱ δε κακοι, οἱ δε φίλοις, η ξύνοις, οἱ δε χαμαι, οἱ δε γραφοι καὶ οἱ μεν τρεσβῦται οἱ δε φαθηγίας, οἱ δε ἱερωσύνην. οἱ δε ἔνοικοι, οἱ δ' ἀποκλεινόμενοι. φέρονται δε ἰουδέων ἔμποροι, οἱ μεν εἰς κακαχίην, οἱ δε εἰς σοφαδείην, οἱ δε εἰς ἀγροικίην. ἕτεροι δ' εἰς βορδίδας ναυς, οἱ δε εἰς αγορήν. ἕτεροι δ' εἰς εμπορίην. οἱ δ' εἰς δένδρον. οἱ δε εἰς φυσιν. ἄλλοι δ' αλλαχόσε. καὶ οἱ μεν εἰς φιλοδοξίην καὶ ἡδυσαδείην καὶ ακρασίην. οἱ δε εἰς αρχὴν καὶ ραδυμίην. τὰς αναξίους οὖν καὶ δυσλήνους φυχας ορῶντες καὶ τοσαῦτας, πῶς μη χλευάσωμεν τον τοιόνδε ακρασίην ἔχοντα βίον αὐτέων; καίτοι γαρ ἐγὼ οὐκ ἐῶ καὶ τὸν τον ἰητρικὴν ανδάνειν αὐτέοισιν. δυσαρεστέονται γαρ

οὐδ' ἀμφασίης ἄδικος, καὶ μανίην τὴν σοφίην νομίζουσιν· ἡ-
δοῦ γὰρ ὑδονοέω ὡς σαφῶς ἠνωβάσθαί σου τὰ τῆς τῆς κε-
φαλῆς, ἢ διὰ φθόνου, ἢ δι' ἀχαριστίην. οὔτε γὰρ νοσέοντες ὅμα-
ξω σύγεσθαι τὴν αὐτίην θεοὶς ἡ τύχη προσνέμουσι· τοῖσι δὲ ἐξ
ἰδίης ῥύσει προσάγαντες, ἐχθαίρουσι τὸν ἐνεργήσαντα, μι-
κρὸν δὲν προσαγανακτέοντες, εἰ νομίζονται ἠρεσφεληθέ-
ται. οὔτε τοῖσι τὸ τῆς ἀθεχνίης ἐρ' ἑωυτέοισι ἔχοντες, κίδρις-
σόντες, καθαίρουσι τὸ κρέσσον· ἐν ἀναισθήτοισι γὰρ εἰσὶν αἱ
ἥκιστα, οὔτε δ' οἱ τάσχοντες δυνάμιοι εἶναι θέρουσιν, οὔτε οἱ
ἀμοθεχνέοντες μαρτύρεες· φθόνος γὰρ ἐνίσταται. οὐκ-
ἄστερος οὐ τῶν ἀνεύθεν μηχανοέων· σαφέως δὲ εἰδὼς τὰ
τῆς ἀγλωσσαδείης δὲ τοῖσδε μνησθέντα, κατ' ἐμὲ
τὴν ἡ βασιλείην ἀμφιβαλόντα· ἀθρεῖνς γὰρ οὐδενίᾳ
οὔτε γνώσις οὔτε μαρτυρία· ἐπιεικείη δὲ ἔχων τὰ τοῦ
κοσμίου, θεοειδὴς τῆς καθεφαίνετο, καὶ τὴν προθέρην
αὐτοῦ κορρὴν ἐπιέρκου εἶνος. καὶ φησι, ὦ Δημόκριτε, μεγα-
λόδοξε, μεγάλας γε τῶν σῶν ζενίων δώρεαι εἰς ἐμὲ ἀποί-
σομαι. τοῖσιν γὰρ σε τῆς σοφίης θαυμάσιον ἐπεγνώκαμεν.
ἀδονοείω γὰρ σου κατὰ ἀγνθείης ἀνθρωπίνης φύσιν ἐγκεκύ-
σαντες καὶ νοήσαντες θεραπείην δὲ λαβὼν τῆς ἐμῆς διανοίης,
παρὰ σὲν ἀπαλλάσσομαι, τῆς ὥρης τοῦτο ἀπαιτούσης, καὶ τῆς
τοῦ σώματος ἐπιμελείης· κώριον δὲ καὶ κατὰ τὸ ἐξῆς ἐν ἔαν-
τῷ μνησθήσεται. ἀνιχάμν τὰ τοῦ ἔτεων, καὶ ὡς τὸν ἔθνος
ἀπεγράψν. προσεῤῥοῦσι δὲ τῆς, ὅπου οἰδ' ὁκόθεν, ἀποδίδω τὰ

131

Αβδηρίδας Δημόκριτος

Ἐα βεβία. καίτοι γονυστέρον ἡσύχαζε καὶ πρὸς θεῶν ὄντων Α-
βδηρίδαι τοῖ τῆς σοφίας ἀναμένοντάς με, ἄνδρες, ἔφην, τῆς πρὸς.
ἐμὲ προσβείης χάριν ἴσμεν τοῦτο. Δημόκριτον γὰρ εἴδον, ἄν-
δρα σοφώτατον, παρρησιάζειν ἀνθρώποις μόνον δυνατώτατον. θαυμ'
ἔχω σοι περὶ Δημοκρίτου, Δαμάρητε, φράζειν, μηδοσύνης κοῦν.
ἐρωτῶ.

Δεσπομράτης Κράτεια χαίρειν.

Ἐοίκαμαι σε, μεθόκον ἀρίστου, [illegible] καὶ τὴν σοφίαν καὶ διὰ τρόπων μέγας, ὡς [illegible] τε δυνάμει τὸν
προσαιτοῦντα κράτεια. νῦν οὖν εἰ καὶ [illegible] βολαῖς ὀμμάτων
ὁπόσα τε καὶ ὁποῖα δύνασαι ἀναγκαῖα μοι ἐδείξοι. καὶ διαθέμ-
μαι καὶ ταῦτα εἰς ἄνδρα ὀμῇ δόξει ἰσοθέατον. Αβδηρίδην μὲν ἀμ-
φὶ Δημόκριτα. νοσεῖν γὰρ φασιν αὐτόν. καὶ καθάρσιος κάμ-
μον χρῆζειν, ἐντὸς μανίης εἰνὰ μὴ χρησαίμεθα μὲν οὖν τοῖς.
φαρμάκοις ἡσυχῆ καὶ ἠσύχιοι· ἀλλ' ὅμως κωλυσείειέν χρη.
σαντὶ χόδε. τὸ δὲ χρῆμα τὴν βολὴν παρὰ σοὶ κομμάτων ε-
δωύμασα. ὡς καὶ τὴν ἅπαν ὀμμὴν μὲ φύσιν τε καὶ διάθεσιν. καὶ τὸ.
κρυφάτατον γῆς ἱδρύνα, ἐξ ἡμῖν ὕδωρ, καὶ φυτὰ. καὶ θρόμοι καὶ φάρμα-
κα, καὶ θίχη, καὶ ὁ τρόπος αὐτὸς ἀναφύεται. οὐδὲ γὰρ ἂν εἴ-
χεν, οἷ κοίθη ἡ φιλαργυρία. οὐδ' ἂν Αβδηρίδαι κε νῦν δέκα θα-
μάντοις ἐδεήσαμεν ἀντὶ ἰατρῶν μισθῶν ἐμέχοντες. εἰ δ' ἐδύνα-
το Κράτεια, τῆς φιλαργυρίας τὴν πικρὰν ῥίζαν ἐκκόψαι, ὡς

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αθηναίων Δημόκριτος.

μηδεν χείρονα αυτής αρέσκει, το ίσον ως ευαδήρανεν εν τοις ανθρώποις μετα των σωμάτων και της ψυχας κοσμούσας. αλλα ταυτα μεν εικας. ου δ'ημιν το καρτον μάλιστα τας ορεινας και υψηλους βαθάνας ριζοτόμει. βερεωτέρας γαρ των υδρηλοτέρων εισιν· και δριμυτέρας μαλλον, δια την της γης συνεχειαν η. την γειοτητα του πέρας. ο,τι γαρ εξικνουσιν, εμψυχότερον εστι. κεκρίθαι δ'ομως και τας καρα χίνας ιχίους κεφυκυίας ανθρωπίνας. και τας καταμίους, η κρανιτιδας, η κατδαμιτιδας καρ ημιν καλουμενας, αι δη ασθενέας και αιδνους, και γυνοχυμους ειναι κέκριται. ταυτα δε οσόσα χυμοίτε η οσα ρεοντες, εν υαλίνοισιν αγγείοισι βερέσδωσαν. οσόσα δ'αν βάλλοι η ασυδεια η ρίγος εν ανθρωπω, ταυτα εν βερεσεμπνοιαις. ομως μη διαμαβόμενα τον κυκλον εκκρίνει τον τόνον της φαρμακείης ως μεσοφυκτεοντα. αλλ' ενδις ημιν ταυτα. κέκριται και γαρ η ωρη του ετους αφροδίσιος· και η ανάγκη. της γεγομενης μανίης εστίν. τεχνης μεν γαρ κακόν, αλλότριον ανάβλη. ιδρωτης δε και κάνν, εν η ψυχη κίνδυνος η υπέρδεσις. ψυχαι δε των θεραπευων οι καιροι, ων η καρα βγαιτη το τέρας. εύδομαι μεν ουν, υγιεα ειναι τον Δημόκριτον και δίκα ιπποις· ει δ'αρα τι τραγεα φύσις, η καιρου, η αλλη τινος αιτίης γένοιτο, κολλα γαρ ηνέμεν δυνατον τας εονίας γαίδοι, αιτε κη καλχν δι'αθρωπίης ενδονεονίας· εστι το αδηλον κακαν χρεος δύναμιν ηδρόσδαι. ου γαρ αρκεέται ο κινδυνεύων, οις δυναμεθα, αλλ' ενδυκει και

133

Ἀθηρίδαι. Δημόκριτος.

α μὴ δυναίμεθα. καὶ ἔχεδον πρὸς δύο σκαθειρόμεθα θέρεα. τὸ μὲν ἀνθρώπου, τὸ δὲ θηρίων, τὸ μὲν ἄθηρον, τὸ δὲ θη ἐν. πίστημη πίστεται. δεῖ δὲ ἐν ἀμφοτέροισι τουτέοισι καὶ θεῖνης. τὸ γὰρ ἀθέμιστον ἐν θαυς καθαίρεται δι' ἐμφανείης τούτων. καὶ γὰρ καὶ στομάχου κάκωσιν ὑφιστάμεθα, καὶ ζυμμε. ίξιν φαρμακείης πρὸς ἀγνοουμένην φύσιν τολμα. ζόμεθα. οὐ γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ μία φύσις ἀνθρώπων. ἕτερον δ' αὖτι καὶ πρὸς ἑωυτὸν ἀρίζουσα οἰκεῖοι. ἐνίοις δὲ τοῖσδεν ἀνώμενος. καὶ θαυ βοτάνης δύναμα θν γρόσιμον ἐπιβάλλεται καὶ τεριχανίζει θη ἐντὸς αἰρη κεκινιστη ἀνθ' ἀμεζήτητος. αὐθις προσέτι νοσεῖ καὶ θοὐ θαυ ἀμμα τοῖσι εἰ μὴ θι τόδε μηνὶ θ' ἡ νεῦρος, ἡ ὀδὼν ἀρχαιότης καὶ αὐτὴν θου γενοιείνθ ζύμβαλον ρευσεῖν. εἰθ' ἡ θεῖνη διὰ θὸ ἐμφυσίωμα θης θύμης θῆι κατορθώσει ἀρήμαρε. βεβαιότερον δ' ἂν αἰεὶ δι' ἐλλε βόρων καθαίρεται εἰσ. ἀς καὶ Μεγάμεσσιν εἰσ θὴν Θρᾴ θου θυμαθέρων, καὶ Ἀνθιμόρεις ἐφ' Ἡρακλέους ἱερέων καὶ κυρτόδαι. μὴ χρησαίμεθα δὲ ἡμεῖς εἰσ Δημοκρί θεω μηδενὶ θούτων, ἀλλὰ γένοιτο ἐκείνω θὴν δραβε. κωθάθων καὶ ἰσθριωθάθων φαρμάκων σοφίη θέρος. ἐρ ρωσο.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αβδηρίται — Δημόκριτος.

Δημόκριτος δεδοικεν ου πράττειν

Ειδήσας ημεν ως μεμηνότων οι Δεδόκριτος, εγγέβορον δώσων, οδς ανοήτοις ανθρώποις, παρ' οις ο τόνος την αρετής μανίη κείται, ενθυμούμεν δε δη περί πόσου διαθέσεως και σοφοφαείης, έτι δε άστρων ουρανίων γγρεαφούντες, γνόσας. δε την εοι δούδοις φύσιν, ως ευκαίρως κείται εν εοδίδη κεκοσμημένα, και ως ήκον μανίης και παραφροσύνας καθέδηκεν, εμόο μεν φύσιν εοίνεσας, άφρονας δε και ανοίας και μεμηνότας οι νόοι εμίνεν· ουδόα γαρ ιν δαιμόνιον διαφαίνοντα ούτε νυν ήρα πράξει πλέον, α δη ~~ποτε γγρεαθαι~~ [illegible] ρύσιν εφωνήσας, αθρόως οι βως ήραν. καθήκει δε δουλείν θέμις υδ' εμόο γραφήσαι. χρη ουν και σε, ω Δεδόκριτε, μη θεοσεβεσίοισιν ανθρώποισιν ξυνέρχεσθαι, και ξυνομιλείν, ων νόος αμόρφωτος και ασέβεστος καθέδηκεν. ει γάρ δοι ειδείης ως μεμηνότα με εοδίδασι εν εγγεβόρω, η δεινή μανίη αν εγεγόνει. και σέο τέχνη καθημέμφατο, ώσπερ αυτήν θαυμαστής μεμεμνέτω. εγγέβορα γαρ υγιαίνουσι μεν δόδης εστοικοί διάνοιαι· μεμηνότι δε παρέα πρεσβεύειν είωθεν. πάθη γαρ, ει μη καθαίρεις με γράβοντα, αναιμόμενα δε, η σχεδόν ισοριδαδνία, και προσομιλέοντα εμαυτώ, ούτε μεν δυσχεραίνοντα, ούτε δε μειδιώντα εοι δοι εννοδρένοις υδ' εμόο, και δοι προσομιλέουσι δη

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Λεπτηρίδες Δημόκριτος.

135

γνωρίζων ευ προσέχοντα, εφιγάντα δε την διάνοιαν και ακούοντα εκβάλλω, ωήδη αν Δημόκριτον, καθάπερ ό-
ψιν κρίσιν εκ των ορεκτίκων, μανίης ενόνι κοινίκαι. χρη
ουν τον ιητρον μη μόνον ός τι τα κάθη κρίνειν, αλλα η-
κρήκαθι. θούς τε ρυθμούς ανακρίνειν ως εκ το κρείσσον.
και κέτερον αρχοιτο το κάδος, η μεσάζοι η πήγοι. και δια-
φορήν και ώρης, και ηλικίην παραθηρούντα ιηθεκώς.
το κάδος, ομοκεχίμν τε τον κιόνεος. εν γαρ τουτέων α-
κάιλιν ευχερως την νούσον κρήσιν μεύζαι κα δε δοι
τον κερι μανίης λόγον. ερωτα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Δεύτερος Δημοκρίτου περί τέχνης.

Ιήριμος τέχνη, ω Δημόκριτε, καθαρώματα μεν οι
κόμποι των ανθρώπων ου κατλάσσουσιν ευαινούσιν. δε-
οις δε κόμποισις προσαρτίσιν. τν δε τι η φύσις ανθιστή-
σασα αδρέσι τον διραβεύμενον, ιήτρους καταλέμβοθαι,
καρίζεις το δέον. και έμοιγε δοκέω κρείσσονα μεμφι-
μοίρίν η θιμν μεμφρώσθαι την τέχνην. εγω μεν γαρ
ιήτριμος ει τέχνος ουκ αρίμαι. κάτερ ηδη γραφεύς κα-
θεστως· ουδε γαρ ο ιήτι δε κρείτι Ασκληπιος. αλλα και
αυτος εν κόμποις διεφώνησε, καθάτερ ημιν αι των γυ-
γραφέων βίβλοι παραδεδώκασιν. η μεν υδο στό εκ-
γαγείσα ημιν εκιδόμη καθεμέμφετο κρι τη φαρμα-

Αβδηρίται. Δημόκριτος

κείνης τοῦ ἐρρέβους, εἰσηχθη μεν οὖν, ὦ Δημόκριτε ὡς μεμηνότα ἐρρεβοριῶν, οὐ καθαμαλλωνοῦμενος, ὁσίως οἰδ' εἰπεῖν. ὡς δ' ἀθυχῶν ἔρως, οὐ μα Δία βαρυφρονήσεως ἔργον, ἀλλ' ἀχθεσι κεκοδοχὼς βάσεις, καὶ λαθὼν φύσιν εἰσήνεσα. ἀριστόν τε φύσεως ἐρεμνεύειν καὶ πόσιον ὑγιεινά. τοὺς δε εἰσαγαγόντας με μεμψάμην ἀς μεμηνότας. φαρμακεῖαι γὰρ αὐτοὶ ἔχρῆζον. εἰδὼς τοίνυν τὸ αὐτόματον ἡμέας εἰς τὸ αὐτὸ συνήγαγεν, ὀρθῶς. ποιήσεις εἰστιάσῃς ἡμῖν ἐυνοώτερον καὶ μεθαδίδοις τῶν ὑπὸ σὲ γραφεῖων ἐνεκα ἐυκαμμάτων. ἀποδέξομαι δέ σοι καὶ αὐτὸς τῶν ἐμῶν ἐρρεβοριῶν λόγων. ἐρώτησο.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ